

המשך לפרשת: בחוקותי.

אכל הסוקר את המצב בעיניים מפוכחות, רואה שיושבים אנו על חבית חומר נפץ. איתנים אנו באמונתנו שיש מנהיג לעולם המכוון את המאורעות, אך איננו מסוגלים להבין לאן כל זה מוביל, מבולבלים אנו ונבוכים.

אבל כשם שמטייל נבוך נעזר במצפן ובמפה, ואז מוצא הוא דרכו והולך בבטחה - כך גם לנו מצפן ומפה, היא התורה הניצחית שצפתה הכל עד סוף כל הדורות, וגילתה לנו הכל מראש: שאם ייוצרו כאן שני עמים, חלילה, ישראלי ויהודי - אם תתגבש חלילה זהות מנותקת מדת ומורשת ומולה יהודים שומרי תורה ומצוות - לא בכח הרוב תושג ההכרעה, ודאי שלא בכח הזרוע.

נצחוננו, נצחון שומרי התורה והמצוות, מובטח מבלי שנצטרך לנקוף אצבע. פשוט, משום שהאחרים יקומו ויעקרו, ירדו מן הארץ. ינטשו, בטענה שנפשם נקעה מהמלחמות והמתת, מהלבנטיניות ומהכפיה הדתית. כל אלו תירוצים שדופים. הסיבה האמיתית היא, משום "שארץ ישראל אינה מקיימת עוברי עברה. משל לבן מלך שהאכילוהו דבר מאוס, שאינו עומד במעיו, אלא מקיא!" לפיכך, אל לנו להשקיע כח במאבקים מיותרים. נבנה את עצמנו, נגדיל תורה ונאדירה, נקרב רחוקים בדרכי נועם ונפיץ אורה, והמתנכלים ינטשו את הזירה. בלוס אנג'לס לבדה חיים חצי מיליון יורדים, ככל אוכלוסיית גוש דן! למה להם להאזח בחבל ארץ חם ומהביל, מסוכסך ועצבני, כשאין להם בו שורשים? למה להם ליצור כאן תרבות של חיקוי, כשיכולים הם להסתפח למקור...

הוא הדין לעניין הנכרים מכל העמים והאומות. הבטחת נצח הובטחנו בפרשתנו: "ושממו עליה אויביכם היושבים בה". וכתב הרמב"ן: "היא בשורה טובה, מבשרת בכל הגלויות. שאין ארצנו מקבלת את אויבנו!" חבלי יהודה, שומרון, הגליל והשפילה, חבלי ארץ ישראל הם לאין עוררין. ואם נאמר בתורת האמת " שאין הארץ מקבלת את אויבינו" - מציאות ממשית היא. ואם רואים אנו שהם בונים ומתרחבים, משתרשים ואף שולטים, נדע נאמנה כי יתקיים בהם מאמר הכתוב: "ראיתי רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן - ויעבור והנה איננו, ואבקשהו ולא נמצא!". איך יתרחש הדבר, כיצד יקרה - זאת יודע רק הבורא יתברך, "קורא הדורות מראש". אך אין ספק שכך יקרה, כי כך מבטיחה התורה. יתקיים בהם הכתוב "רשע יכין וצדיק ילבש".

שיחת מוסר שנאמרה בהיכל ישיבת "חכמה ומוסר" ע"י מורנו ראש הישיבה והכולל.

השיחה נאמרה בהקשר לספר "שערי תשובה".

שער ג פרק: נח-נט.

מובא מעשה בזמן הח"ח, שהיתה אסיפה של גדולי תורה, ואחד מהגדולים התאחר להגיע לאסיפה, הח"ח שאל את אותו גדול, למה אחרת? הוא אמר שענינים אישיים עכבו אותו, אז הח"ח קרא עליו את הפסוק הזה, **אורו מרוז אמר מלאך ה', אורו ארור יושביה, כי לא באו לעזרת ה', לעזרת ה' בגבורים.**

(אני חושב שהוא מכר את התפילין שהוא קיבל בירושה מאדם גדול), אז הוא אמר כך: 'רבש"ע, אתרוג אין, תפילין גם כן אין, וגם אכעס? האמת, שהחשבון שלו הוא חשבון צודק, אך דא עקא, בזמן הכעס אדם לא עושה את החשבון הזה שהוא חשבון אמיתי...

לא היה כמוהו שאהב ללמוד תורה ובכל זאת הוא הקדיש הרבה מהחיים שלו למען הצבור. זה עבד ה' אמיתי, כשצריך אז צריך! זו מדרגה שקשה לקנות אותה.

חתום על פתק עם מכתב בכתב יד

ספרתי לכם כבר על המעשה עם הח"ח והסוכה ואשתו... היה לו בפנימיות עבדות לה' בצורה מוחלטת, הוא נזהר, אפילו לא לעורר בעצמו את מידת הכעס, בכל מצב הוא הבין, אם ככה הוא רצון ה' - שככה יהיה, וזהו!

הרעיון דומה לאותו רב שקנה

חתום על פתק עם מכתב בכתב יד.המשך יובא בעוד שבועיים א"ה.

<div></div>	<div>בס"ד לפרשת</div>	<div>בהר בחוקותי</div>
<div>ללא פריים</div>		
<div>מצא 18 מילים בתפזורת. במאוזן, במאונך ובאלכסון.</div>	<div>מצא מימרה מסתרת .</div>	
ח	צ	נ
ה	נ	מ
א	צ	ה
ו	ח	פ
ב	ה	ת
ת	ב	ק
צ	ה	ת
מ	ל	ב
ו	ר	ל
ק	ב	צ
כ	ר	ו
ד	ל	פ
ב	מ	י
ע	ב	ש
ח	מ	צ
נ	ה	ב
ת	ו	י
מ	נ	צ
שבע	עבדך	אמתך
יובל	דרור	פריה
תבואה	ממכר	בית
עיר	חומה	אחזה
רבבה	קוממיות	ברזל
נחשת	דבר	חרב

האם מצאת את המשפט:

וענין מציאת החן תלוי בהתחזקות בקיום התורה בכל לבבו לעשות נחת רוח לפניו יתברך

מאת : חובת השמירה, החפץ חיים

<div></div>	<div>בס"ד אסוניין מחפיותא אסות:</div>
<div>הבוקר/ צהרים/ערב ?</div>	
<div><i>אסנת איפוח?</i></div>	
<div><small>בישיבת 'חכמה ומוסר' שכונת בנה ביתך רח' התאנה 2 רכסים. <p>בנשיאות הרב"ג אברהם טוויל הכהן שליט"א ראש הישיבה.</p></small></div>	
<div><small>לפרטים : הרב נתנאל ירב, טל': 7124735 - 052.</small></div>	
<div><i>שמות האירוח היוצרות רק לריווקיט.</i></div>	
<div><small>בימי שני מדי שבוע מתקיים שיעור מפי ראש הישיבה שליט"א בשעה 19:45 בבית הכנסת הלבן ברח' אברבנל, בקרית חיים מערבית.</small></div>	
<div><small>בכל יום שני בשעה 20:15 מתקיים שיעור תורה בביהכ"ס "נצר יעקב" ברח' טרניחובסקי 9, קרית בנימין קרית אתא. ע"י אחד מרבי הישיבה.</small></div>	

הגאון רבי רפאל ברוך טולידאנו זצ"ל

מוצאי שבת קודש. בחוץ משתוללת סערה, וגשם זלעפות ניתך ארצה. בבית שוכב הגאון רבי רפאל ברוך טולידאנו זצ"ל, רבה של מקנס, רתוק למיטתו מחמת חליו, ובניו קוראים לפניו מתוך הספר "אור החיים" הקדוש. מישוה נכנס מן החוץ, וסיפר שיהודי פלוני מן העיר אושדא נכשל בעסקיו ופשט את הרגל, ונושיו הערביים מבקשים להרשיעו בפלילים ולהשליכו לכלא.

כהרף עין ניתר רבי ברוך ממיטתו, והכריז שהוא נוסע בזה הרגע לאושדא - מרחק של כארבע מאות קילומטרים!

לא עצר בעדו חליו, לא תשישותו וחולשתו, לא השעה המאוחרת ולא הסערה המשתוללת. שלוחי מצוה אינם ניזוקין, ועליו לעשות ככל שביכלתו!

מיד התעטף באדרתו ויצא אל רציף הרכבת, נסע במשך תשע שעות רצופות, הגיע לאושדא ונכנס מיד בעבי הקורה. ניהל בעצמו מגעים מייגעים עם בעלי החוב הערבים, הצליח להשפיע עליהם לוותר מחצית החוב באם המחצית השניה תשולם להם במזומן. אז פנה לנגידי היהודים באושדא, התרימם, שילם לבעלי החוב את נשיים ופדה מהם את שטרי החוב וקרעם. קיבץ עוד שש מאות אלף פרנקים, ומסרם לסוחר פושט הרגל כדי שיפתח מחדש את מסחרו, ישקמו, ויעמוד על רגליו. שב, וחזר למקנס, למיטת חליו...

הלכות: קניית חנץ לאחר הפסח.

א. כיצד מברכים ברכה זו

סעי' ג, שו"ע: צריך לברך ברכה זו בפני עשרה ותרי מינייהו רבנן וכו' ואם לא שכיהי רבנן לא יניח מלברך. ולא ימתין עם הברכה יותר משלשה ימים כדי שיהיה ביתרי רבנן, אבל אם נמצא במקום שיש כמה בתי כנסת ויודע שבאחד מהם יש הרבה מתפללים וביניהם תרי רבנן יש לו להשתדל לברך שם.

ולכתחילה נכון ליזהר לצאת אליבא דכו"ע ויהיו עשרה אנשים בלעדו, וגם שיהיו תרי רבנן זולת העשרה אנשים לצאת גם דעת התוס' (ברכות נ"ד א) דס"ל כן, אך כאמור במשנ"ב וביה"ל כל זה אינו מעכב, וכל שישנם עשרה אנשים עם בעל הנס יכול לברך בפניהם, ויברך בקול כדי שישמעו כל העשרה.

ולכתחילה יש למברך לעמוד, ועשרה השומעים ישבו, וכמשמעות הפסוק ובמושב זקנים יהללוהו, אך גם בזה אין הדבר מעכב כלל ואם ישב המברך ועמדו השומעים יצא ידי חובתו.

ב. בענין ברכת הגומל לפני ספר תורה

שם: ונהגו לברך אחר קריאת התורה, לפי שיש שם עשרה. ויש לו להשתדל לעלות לתורה ויברך ברכת הגומל לאחר ברכתו האחרונה, אך אינו קודם לשום אחד מהחיובים, כי יכול לברך הגומל ליד הספר תורה ללא עליה, ואלו המברכים הגומל ללא עליה לתורה יברכוהו בסוף הקריאה לאחר אמירת הקדיש. והנה, במשנ"ב (להלן ס"ק) בשם המג"א ועוד אחרונים כתבו עפ"י דברי השו"ע (שם) שלכתחילה יש לברך תוך שלשה ימים ליציאתו מהסכנה, שאם יצא מהסכנה ביום ב' לאחר קריה"ת, אל ימתין עד לקריה"ת דיום ה', אלא יברך בפני מנין בלא ספר תורה, אמנם המנהג הפשוט להמתין לקריאת התורה אפילו יעברו ג' ימים, ויש המוסיפים עוד שעדיף להמתין לקריה"ת דשבת אם מצוי אז קהל גדול וביניהם תלמידי חכמים.

ג. לברך הגומל בלא מנין

שם: ואם בירך בפחות מעשרה יש אומרים שיצא ויש אומרים שלא יצא וטוב לחזור ולברך בפני עשרה בלא הזכרת שם ומלכות. ובמ"ב (סק"ח) ואם יודע שלא יזדמנו לו עשרה (אפילו ימתין שלושים יום) יברך בלא עשרה אפילו לכתחילה. אמנם גם בזה אין המנהג כן, ולעולם אין מברכים ברכת הגומל כשאין שם עשרה אנשים (מבן י"ג שנה ומעלה), ואם יודע שלא יזדמן לו עשרה, יברך בנוסח בריך רחמנא (אלהנא) מלכא דעלמא הגומל לחייבים וכו', וכיון שאין לו עשרה יוכל לומר נוסח זה גם בינו לבין עצמו.

ואם מסופק אפשר יזדמנו לו עשרה לאחר זמן לא יאמר נוסח בריך רחמנא, אלא יוכל לומר בלא הזכרת שם ומלכות ברוך אתה הגומל לחייבים וכו', ולכשיזדמן לו מנין יוכל לברך שוב בהזכרת שם ומלכות (ואפילו לאחר שלושים יום).

ד. אמר לו תחינו נוסח הברכה או בריך רחמנא דיהבך לן וכו'

סעי' ד, שו"ע: אם בירך אחר ואמר בא"י אמ"ה אשר גמלך כל טוב וענה אמן יצא, וכן אם אמר בריך רחמנא מלכא דעלמא דיהבך לן וענה אמן יצא וכו'. ועיין במשנ"ב ובביה"ל. ומסקנת דבריו שכיון שאסור לומר כן אא"כ שמח על הצלתו או רפואתו של זה, אבל כשאומר נוסח הנ"ל מפני השלום והנימוס הרי זה ברכה לבטלה, ואפילו כשאומר בלשון ארמי, לכן נוהגים ליזהר לכתחילה שלא לומר נוסח זה כי אם על אביו (ואמו) ורבו ועל אשתו, אבל לא על שאר אוהביו וקרוביו ואף לא על בניו ובנותיו ואחיו, ויש המוסיפים עוד לומר שלא שמענו ולא ראינו לברך נוסח הנ"ל גם לא על אביו ורבו ואשתו, ואפילו לומר בנוסח בריך רחמנא וכו' יש ליזהר משום חשש הזכרת שם שמים האסורה גם בלשון לע"ז אלא יוכל לומר ברוך השי"ת דיהבך לן וכו'.

ז. כמה בני"א חייבי הגומל - אחד יוציא את כולם

סעי' ה, שו"ע: אם בירך אחד הגומל לעצמו ונתכיון להוציא את חבירו ושמע חבירו וכיון לצאת יצא,

ההמשך יובא בעוד כשבועיים א"ה.